

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/162/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3113012432
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3113012432.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Kováča a sudcov JUDr. Ondreja Samaša a JUDr. Petra Tótha na neverejnom zasadnutí konanom dňa 4. marca 2015 prejednal sťažnosť prokurátora Okresnej prokuratúry v Trenčíne v trestnej veci obvineného

L.. X. M.

nar. XX.XX.XXXX v M., trvale bytom M., Z. O. XXXX/X/XX, t.č. v mieste bydliska, ktorú podal proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín č.k. 6T/140/2013-274 zo dňa 27.10.2014 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sa sťažnosť prokurátora z a m i e t a , pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Na obvineného G. X. M. podal prokurátor Okresnej prokuratúry v Trenčíne obžalobu č. 1Pv/160/12-91 zo dňa 18.12.2013 pre skutok, ktorého sa mal dopustiť tak, že ako advokát - obhajca obžalovaných R. V. a U. V. v trestnom konaní vedenom na Špecializovanom trestnom súde v Pezinku pod č.k. PK 1T 26/2011 za účelom spochybnenia vierohodnosti utajeného svedka č. 1, ako aj jeho výpovede o osobách obvinených a obsahu ich rozhovorov o nimi spáchaných skutkoch a dôkazoch zabezpečených proti nim v uvedenej trestnej veci vedenej pod č.k. PK 1T 26/2011 - o odtlačkoch na samopale a DNA z ohorkov cigariet ponechaných na mieste činu, dňa 03.10.2011 a 16.12.2011 v priestoroch Ústavu na výkon trestu odňatia slobody llava osobne kontaktoval odsúdeného U. I., poskytol mu kópiu zápisnice o výpovedi utajeného svedka č. 1, fotokópiu časti IX a X zväzku týkajúcich sa vyššie uvedenej trestnej veci a navádzal ho, aby ako svedok na hlavnom pojednávaní Špecializovaného trestného súdu v Pezinku konanom pod č.k. PK 1T 26/2011 dňa 19.12.2011 nepravdivo vypovedal o tom, čo mu bolo známe, o čom mal vedomosť a čoho sa týkala výpoveď utajeného svedka č. 1, teda aby poprel to, že na zázname z rozhovorov medzi obvinenými v trestnej veci PK 1T 26/2011 umiestnenými v priestoroch Ústavu na výkon trestu odňatia slobody a Ústavu na výkon väzby llava a získaných prostredníctvom vyhotovovania obrazových, zvukových alebo obrazovo - zvukových záznamov podľa § 114 Trestného poriadku je jeho hlas, že vie o osobách o obsahu zaznamenaných rozhovorov, a aby taktiež poprel, že sa tieto osoby v priestoroch Ústavu na výkon trestu odňatia slobody a Ústavu na výkon väzby llava medzi sebou cez okno rozprávali o nimi spáchaných skutkoch a dôkazoch zabezpečených proti nim v uvedenej trestnej veci - o odtlačkoch na samopale a DNA ohorkov cigariet ponechaných na mieste činu a ktorý obžaloba kvalifikovala ako zločin marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. b), ods. 2 písm. d) Tr. zák. Okresný súd Trenčín uznesením č.k. 6T/140/2013-274 zo dňa 27.10.2014 podľa § 244 ods. 1 písm. c) Tr. por., § 215 ods. 1 písm. b) Tr. por. a § 243 ods. 3 Tr. por. zastavil trestné konanie proti obvinenému L.. X. M. pre vyššie uvedený skutok kvalifikovaný ako zločin marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. b), ods. 2 písm. d) Tr. zák., pretože skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote sťažnosť prokurátor Okresnej prokuratúry v Trenčíne. V dôvodoch sťažnosti namietal, že sa nestotožňuje s argumentáciou súdu, pretože podľa § 344 ods. 1 písm. b) Tr. zák. sa trestného činu marenia spravodlivosti dopustí ten páchatel', ktorý v konaní pred súdom alebo v trestnom konaní falšuje, pozmení alebo marí dôkaz, alebo bráni získaniu dôkazu,

príčom ods. 2 tohto ustanovenia viaže trestno-právnu zodpovednosť páchatel'a na osobitný status vyplývajúci z jeho zamestnania, povolania, postavenia, funkcie alebo ak sa tohto činu dopustí v pozícii verejného činiteľa. Dôkaz ako pojmový znak skutkovej podstaty tohto trestného činu je definovaný v § 119 ods. 2 Tr. por. a za dôkaz môže slúžiť všetko, čo môže prispieť na náležité objasnenie veci a čo sa získalo z dôkazných prostriedkov podľa tohto zákona, alebo podľa osobitného zákona. Z kontextu tohto ustanovenia je jednoznačne zrejmé, že povahu dôkazu majú nielen fakty, poznatky a skutočnosti získané z listinných, vecných a iných zdrojov, ale aj výpovede obvinených, poškodených, svedkov a znalcov, ktoré prispievajú k náležitému objasneniu veci. V danom prípade táto podmienka splnená bola, ako predmet útoku vystupoval svedok U. I., ktorého výpoveď mala byť súčasťou dôkaznej matérie veci prejednávanej a vyhodnocovanej v trestnom konaní vedenom na Špecializovanom trestnom súde v Pezinku pod č.k. PK 1T 26/2011 a o zmenu, ktorej sa mal v zmysle obžaloby usilovať obvinený. Po objektívnej stránke k naplneniu pojmových znakov trestného činu marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. b) Tr. zák. je ďalej potrebné, aby na dôkaz, ktorý je predmetom záujmu páchatel'a, bolo z jeho strany pôsobené aktivitami majúcich charakter falšovania, pozmeňovania, marenia, alebo bránenia získania dôkazu. Obvineným vyvíjaná činnosť orientovaná na svedka U. I. v prebiehajúcom súdnom konaní, ktorého vedome a zámerne navádzal na podanie nepravdivej výpovede, nepochybne spĺňa kritériové parametre kvality a dosahuje takú úroveň intenzity závažnosti, aby bolo jeho konanie právne podriaditeľné pod právnu kvalifikáciu uvedenú v obžalobe. Nie je pritom podstatné, že svedok U. I. z vlastnej vôle odmietol na pojednávaní súdu vypovedať. Žalovaný trestný čin vyčerpáva určité činnosti a nevyžaduje vyvolanie následkov, na naplnenie skutkovej podstaty tohto trestného činu postačuje len vykonanie konania - marenie dôkazu, z čoho možno vyvodiť, že má povahu predčasne dokonaného trestného činu, čím sa zásadným spôsobom odchyľuje a odlišuje od trestného činu krivej výpovede a krivej prísahy, ktorý priamo vyžaduje podanie krivej výpovede a krivej prísahy. Páchatel'om tohto trestného činu môže byť len svedok - špeciálny subjekt, pri trestnom čine marenia spravodlivosti Trestný zákon zakotvuje všeobecný objekt a páchatel'om môže byť ktorákoľvek trestno-právne zodpovedná osoba. Záverom dával do pozornosti variantu možnosti právneho posúdenia konania obvineného ako zločinu krivej výpovede a krivej prísahy podľa § 346 ods. 2, 3 písm. a) Tr. zák. v štádiu prípravy podľa § 13 ods. 1 formou návrhu podľa § 21 ods. 1 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. h) Tr. zák. - závažnejším spôsobom konania, keď obvinený ako advokát konal v rozpore s povinnosťami uloženými mu zákonom č. 586/2003 Z.z. o advokácii, konkrétne v rozpore s § 18 ods. 2, 3 Tr. zák. konať čestne pri výkone advokácie a dodržiavať pravidlá profesijnej etiky a iné pravidlá, ktoré určuje predpis komory. Žiadal preto, aby Krajský súd v Trenčíne podľa § 194 ods. 1 písm. b) Tr. por. zrušil napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa a uložil tomuto, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

Obvinený vo svojom vyjadrení k podanej sťažnosti poukázal na nedôvodnosť trestného stíhania odvolávajúci sa na skutočnosť, že jeho konanie aj za predpokladu, že by bolo preukázané, za žiadnych okolností nenapĺňa znaky trestného činu marenia spravodlivosti v zmysle ustanovenia § 344 ods. 1 písm. b), ods. 2 písm. d) Tr. zák., a to najmä z hľadiska objektívneho konania. Poukázal tiež na odôvodnenie napadnutého uznesenia súdu prvého stupňa, ktorý dôsledne rozobral, z akého dôvodu nemôže byť jeho konanie posúdené ani ako prečin krivej výpovede a krivej prísahy vo forme návrhu a pomoci. Poukázal na skutočnosť, že svedok U. I. na hlavnom pojednávaní v trestnej veci vedenej na Špecializovanom trestnom súde v konaní pod sp. zn. PK 1T 26/2011 využil svoje právo nevypovedať z vlastnej vôle, čo znamená, že nie je splnená podmienka, aby svedok krivo vypovedal pod vplyvom návrhu, alebo pomoci obvineného. Pre nenaplnenie základných formálnych znakov tohto trestného činu je potom potrebné návrh prokuratúry považovať za nedôvodný. Žiadal preto, aby krajský súd sťažnosť prokurátora podľa § 193 ods. 1 písm. b) Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

Keďže sťažnosť bola podaná včas a osobou oprávnenou, krajský súd podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré tomuto výroku predchádzalo a dospel k záveru, že sťažnosť prokurátora nie je dôvodná.

Súd prvého stupňa sa v napadnutom uznesení dôsledne zaoberal všetkými formálnymi aj materiálnymi aspektami z hľadiska právneho posúdenia konania obvineného, aj keď teoreticky pomerne obsírne, pričom krajský súd sa stotožnil s podstatnými závermi súdu prvého stupňa, ku ktorým uvádza nasledovné úvahy. Tak predovšetkým sa krajský súd nestotožnil s názorom prokurátora, že by konanie obvineného bolo možné posúdiť ako zločin krivej výpovede a krivej prísahy podľa § 346 ods. 2, 3 písm. a) Tr. zák. v štádiu prípravy podľa § 13 ods. 1 formou návrhu podľa § 21 ods. 1 písm. b) Tr. zák. Takáto právna kvalifikácia v predmetnej trestnej veci neprichádza do úvahy vzhľadom na skutočnosť, že spáchanie tohto trestného činu vo forme návrhu predpokladá, že ďalší páchatel' vystupujúci ako svedok uvedený trestný čin spáchal, alebo sa oň aspoň pokúsil pod vplyvom návrhu, k čomu v prejednávanom prípade nedošlo. Z výpovede U. I., ktorý mal byť ovplyvňovaný, vyplynulo, že tento dokonca obvinenému

na jeho aktivitu povedal, že sa nebude na hlavnom pojednávaní Špecializovaného trestného súdu v Pezinku strápňovať, nebude vypovedať a z vlastnej vôle návrh obvineného odmietol a napokon odmietol vypovedať aj na hlavnom pojednávaní.

Pokiaľ páchateľ na svedka pôsobí, aby vypovedal nepravdivo, je takéto konanie potrebné podriaďiť pod špeciálne ustanovenie § 346 Tr. zák. - návrh na krivú výpoveď, pričom však ako už bolo vyššie uvedené, v predmetnom prípade k naplneniu znakov tohto trestného činu nedošlo. Aj ustanovenie § 344 ods. 1 písm. d) Tr. zák. - marenie spravodlivosti predpokladá také konanie páchatel'a, ktorý pôsobí na svedka, avšak pre naplnenie znakov tohto trestného činu sa vyžaduje, aby pristúpila ďalšia okolnosť v podobe násillia, hrozby násillia alebo hrozby inej ťažkej ujmy, čo v predmetnom prípade preukázané nebolo. Podľa názoru krajského súdu však konanie obvineného nie je možné zahrnúť ani pod pojem „marenie dôkazu“ v zmysle § 344 ods. 1 písm. b) Tr. zák. Pojem marenie dôkazu zahŕňa celú škálu konaní, ktoré buď úplne znemožňujú, alebo podstatne sťažujú získanie dôkazu. Pritom v predmetnom prípade samotný dôkaz - výpoveď utajeného svedka č. 1 už procesne získaný bol a okrem iného skutočnosti, o ktorých mal vypovedať, boli zadokumentované aj prepismi vyhotovených nahrávok. Konanie obvineného tým, že nahováral iného svedka, aby spochybnil túto výpoveď, nie je možné podriaďiť pod toto ustanovenie Trestného zákona. Toto by bolo možné iba v prípade, ak by konanie obvineného spočívalo v priamom pôsobení na utajeného svedka č. 1 v trestnej veci Špecializovaného trestného súdu v Pezinku sp. zn. PK 1T 26/2011, prípadne v znemožnení vykonania tohto dôkazu ako takého na hlavnom pojednávaní.

Z uvedených dôvodov dospel preto krajský súd k záveru, že napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa je zákonné a správne, sťažnosť prokurátora nepovažoval následne za dôvodnú a túto potom podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu zákon sťažnosť nepripúšťa.